

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr.1a-504/15
Ungheni

Judecătoria

Lupu

Judecător: V.

DECIZIE

26 august 2015

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

În componența:

Președintele ședinței de judecată	Ion Talpa
Judecători	Svetlana Șleahțițki, Oleg Moraru
Grefier	Iana Maximciuc

Cu participarea:

Procurorului	Liliana Pasat
Avocatului	Tamara Casian

judecând în ședință publică în ordine de apel, apelul **avocatului Tamara Casian în interesele inculpatului xxxxNUMExxxx** declarat împotriva sentinței Judecătoria Ungheni din 25 octombrie 2013, prin care:

xxxxNUMExxxx, născut la 18 aprilie 19xx, originar din s.Hlinaia, r-nul Briceni, domiciliat în or.Ungheni, str.Gh.Ureche xx, ap.x, studii superioare, divorțat, supus militar, căsătorit, revizor ÎM³AC” fără antecedente penale moldovean, cetățean al R. Moldova,

- a fost recunoscut vinovat și condamnat conform art. 328 al.3 lit.d) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 /șase/ ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 /trei/ ani.

Procesul penal pe epizoadele incriminate de învinuire ce vizează încălcările comise de inculpat conform învinuirii la 02.03.1993, 13.09.1995, 01.10.1995, anii 1995-2000, din motivul că a expirat termenul de prescripție prevăzut de art. 60 CP.

Acțiunea civilă a fost admisă în principiu, lăsând soluționarea ei într-o procedură separată.

Prin sentință instanța s-a expus asupra corpurilor delictive.

Termenul examinării cauzei:

16.08.2012 - 25.10.2013 - prima instanță;

20.11.2013 - 26.03.2014 - instanța de apel;

18.07.2014 - 27.01.2015 - instanța de recurs;

Pentru a se expune pe marginea apelului declarat, Colegiul,-

C O N S T A T Ă :

Prin sentința pronunțată instanța a reținut, că xxxNUMExxxx, în perioada anilor 1993 -2000, fiind persoană publică, activînd în funcția de director al A T xxxxxx a Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat de pe lângă Ministerul Economiei și Reformelor al R.Moldova, administrînd un organ de Stat ce promovează în teren politica statului în domeniul de privatizare și ducе evidența proprietății de Stat, urmărind scopul depășirii în mod vădit a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, în cadrul acțiunilor de privatizare a întreprinderii de Stat „G P U”, reorganizarea acesteia în SA „P” și vînzarea acțiunilor ei, a comis abuz de serviciu în următoarele circumstanțe:

Astfel, la 02 martie 1993, contrar prevederilor art.5 al Hotărîrii Guvernului R.Moldova nr.783 din 01.12.1992 „Cu privire la aprobarea Regulamentului Comisiei de privatizare a obiectului patrimoniului de stat”, care prevede că: „Comisia se formează din 7-11 persoane, în dependență de volumul și complexitatea muncii pe care urmează să o desfășoare incluzînd reprezentanți din partea organului teritorial al Departamentului de Stat pentru Privatizare, ministerului de ramură, altor instituții; organului autoadministrării locale; băncii care deservește obiectul supus privatizării; administrației, precum și colectivului de muncă ale întreprinderii privatizate”, a emis Ordinul nr.6, care este ilegal, prin care a dispus numirea componenței nominale a comisiei de privatizare a Întreprinderii de Stat „G P U” în număr de 4 persoane.

Tot el, la 13 septembrie 1995, atribuindu-și calitatea de fondator al SA „P” și președinte al comisiei de privatizare al acesteia, fără de a fi desemnat în această calitate prin permisul Ministerului Privatizării și administrării Proprietății de Stat al R.Moldova și fără un asemenea permis de înregistrare a întreprinderii, a încălcat prevederile art.1 al Hotărîrii Guvernului R.Moldova nr.688 din 08.11.1993 ”Cu privire la măsurile de asigurare a activității Fondului Proprietății de Stat al R.Moldova” și printr-o declarație cu privire la constituirea societății pe acțiuni a reorganizat Întreprinderea de Stat „G P U” în SA „P”, drept succesor de drept al întreprinderii vizate mai sus.

Tot el, la 13 septembrie 1995, contrar prevederilor art.19 din Codul muncii din 25.05.1973, potrivit căruia: „este interzis serviciul în comun la una și aceeași întreprindere, instituție, organizație a persoanelor, care se află în rudenie sau afinitate apropiată între ele (părinți, soți, frați, surori, fii, fiice, precum și frați, surori, părinți, copii ai soților), dacă în cadrul serviciului unul din ei este subordonat sau se află sub controlul direct al altuia”, contrar acestor prevederi a emis Ordinul nr.58, prin care a dispus fondarea SA „P” și a numit Comitetul de conducere compus din președintele xxNUMExx și membrii xxNUMExx, care este soția primului și xxNUMExx. Drept urmare al acestor acțiuni și contrar prevederilor art.5 din Hotărîrea Guvernului R.Moldova nr.783 din 01.12.1992 „Cu privire la aprobarea Regulamentului Comisiei de privatizare a obiectului patrimoniului de stat” de către membrii comisiei de privatizare aleși ilegal a fost întocmit planul de privatizare al SA „P”.

Tot el, la 01 octombrie 1995, încălcînd prevederile art.8 alin.(2) din Legea cu privire la privatizare nr.627 din 04.07.1991, potrivit căreia: „Întreprinderea de stat poate fi privatizată ca în complex matrimonial unic sau poate fi reorganizată în societate pe acțiuni de tip deschis, cu vînzarea ulterioară a acțiunilor”, în momentul cînd SA „P” era fondată dar încă nu era înregistrată la Camera Înregistrării de stat, fiind înregistrată abia la data de 19.02.1996, a permis privatizarea a 20% de acțiuni a SA „P” angajaților acesteia.

Tot el, încălcînd prevederile art.17 pct.(1) și (2) al Legii cu privire la privatizare nr.627 din 04.07.1991, potrivit căreia: „salariații întreprinderilor supuse privatizării participă la privatizare în aceleași condiții ca și ceilalți ofertanți. În cazul în care salariații și ceilalți ofertanți prezintă în caietul concursului condiții echivalente de privatizare, prioritate se dă salariaților. Prin hotărîre de Guvern, salariații întreprinderilor supuse privatizării au dreptul să procure, la prețuri nominale, pînă la 20 la sută din bunurile ce se privatizează. În limitele cotei stabilite, de acest drept beneficiază și foștii salariați ai întreprinderilor respective...”, prevederile art.19-20 din Legea cu privire la societățile pe acțiuni nr.847 din 03.01.1992, în care se prevede modul de abonare și procedura abonării la acțiuni, cît și prevederile Regulamentului cu privire la procurarea fără concurs de către participanții la privatizare a acțiunilor întreprinderilor supuse privatizării contra bonuri patrimoniale, aprobat prin Hotărîrea Guvernului R.Moldova nr.568 din 07.09.1993, nu a oferit salariaților reali acest drept preferențial de a procura acțiuni fără concurs, mai mult ca atât, a admis includerea în lista angajaților întreprinderii a altor persoane fictive, care nu au activat în întreprinderea dată”, oferindu-le posibilitatea de a procura contra bonuri patrimoniale, în mod preferențial, 20 la sută din acțiunile întreprinderii în cauză la prețul nominal fără concurs, printre care xxNUMExx, feciorul președintelui comitetului de conducere a SA „P”, care la acel moment era minor și xxNUMEx, care la acel moment era decedat.

Tot el, în perioada de timp 1995-2000, încălcînd prevederile art.35 alin.(2) din Legea cu privire la societățile pe acțiuni nr.847 din 03.01.1992 care prevede că: „Acțiunile din prima ediție, emise la constituirea societății, nu pot fi vîndute la prețuri mai mici decît valoarea lor nominală”, la licitațiile republicane a acțiunilor întreprinderii, a permis realizarea a 38061 din acțiuni la prețul de 0,40 bani pentru o unitate, pe cînd valoarea lor nominală era de 10 lei, diminuînd astfel capitalul statutar cu 365381 lei și a 25776 acțiuni la prețul de 1,02 lei fiind diminuat capitalul statutar cu suma de 231469 lei.

Tot el, la 30 iunie 2000, ignorînd prevederile art.4 al Hotărîrii Parlamentului R.Moldova nr.1331 din 12.03.1993 „Cu privire la măsurile de prevenire a privatizării ilegale”, potrivit căreia: „Departamentul Controlului de Stat, Procuratura Republicii, Fondul Proprietății de Stat și Departamentul de Stat pentru Privatizare vor coordona activitatea organelor de drept și a altor organe de stat în combaterea privatizării ilegale”;

- prevederile art.44 alin.1) din Regulamentul cu privire la modul de transmitere a întreprinderilor de stat, organizațiilor, instituțiilor, a subdiviziunilor lor, clădirilor, construcțiilor, mijloacelor fixe și altor active, aprobat prin Hotărârea Guvernului R.Moldova nr.688 din 09.10.1995, potrivit căroră: „Pentru reînregistrarea la autoritățile autorizate a obiectelor mijloacelor fixe, întreprinderea ce le-a primit prezintă următoarele documente: 1) decizia de transmitere sau adeverința de privatizare eliberată de Departamentul Privatizării sau contractul de vânzare-cumpărare a obiectului patrimoniului de stat;
- prevederile pct.3.3.2 și pct.3.3.4 din Regulamentul Agenției Teritoriale Ungheni a Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat, aprobat la 10.01.2000, potrivit căroră: „Directorul Agenției teritoriale este responsabil pentru activitatea Agenției teritoriale, promovarea unei politici unice de privatizare, organizarea și controlul procesului de privatizare, ducerea evidenței proprietății de stat în zona de activitate” și „Directorul Agenției teritoriale este obligat să raporteze conducerii Departamentului despre încălcările depistate în procesul de privatizare și administrare a proprietății de stat și să ia măsuri pentru lichidarea lor”, a emis din numele Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat de pe lângă Ministerul Economiei și Reformelor al R.Moldova, o adeverință de privatizare, fără de a avea asemenea împuterniciri, prin care a adeverit faptul că în urma licitațiilor Republicane petrecute, cu scopul vânzării acțiunilor SA „P” cota proprietății private a acesteia cu sediul în or.Ungheni, str.xxxxxxxx x, constituie 100% adică 797960 lei sau 79796 de acțiuni, fapt care nu corespundea realității. Drept urmare, prin intermediul acestei adeverințe, SA „P” ilegal și-a înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Ungheni dreptul de proprietate asupra întregului patrimoniu de stat al fostei „G p de Stat Ungheni”, care a fost inclus în capitalul statutar al SA „P”, inclusiv și asupra aceluși patrimoniu care, reieșind din prevederile Codului apelor nr.1532 din 22.06.1993 se afla la bilanțul întreprinderii doar cu drept de folosință și bunuri care sînt în proprietate exclusivă a stalului ca - lacul de iernare, inclus în actul de evaluare a întreprinderii sub nr.75, alcătuit din 8 lacuri separate cu suprafața totală de 5,5 ha, valoarea totală a căroră constituia 31995,6 lei și construcțiile hidrotehnice - damba nr.2, damba nr.4 incluse în actul de evaluare a întreprinderii sub nr.76 și nr.77, valoarea căroră constituia 45649,66 lei și 39258,10 lei, și alte obiective acvatice unice și indivizibile din fondul apelor ca barajele lacurilor Cristoforovca, Bumbăta, Țijhira, Grăseni, Todirești, Zăzulenii, Semeni, Petrești, Cetireni incluse în actul de evaluare a întreprinderii sub nr.9, nr.12, nr.15, nr.20, nr.24, nr.28, nr.31, nr.34, nr.36, valoarea totală a căroră constituia 106981,98 lei.

Împotriva sentinței a declarat apel avocatul T.Casian în numele inculpatului și inculpatul, care au solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, invocînd că neîntemeiat inculpatului i-a fost înaintată învinuirea pe faptul că dînsul a emis Ordinul nr.6, prin care a dispus numirea competenței nominale a comisiei de privatizare a Întreprinderii de Stat „G P U”, în număr de 4 persoane, deoarece emiterea ordinului de numire a comisiei de privatizare este dat prin hotărîre de Guvern organului teritorial al Ministerului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat, adică Agenției Teritoriale Ungheni a Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat, care a și format comisia în componență de 4 persoane prin Ordinul nr.6, care nu este semnat de inculpat;

- pe capătul de învinuire privind reorganizarea gospodăriei piscicole, inculpatul nu poate fi găsit vinovat, deoarece întreprinderile incluse în Lista obiectelor patrimoniului de stat ce nu sînt pasibile privatizării, pot fi reorganizate în societate pe acțiuni conform Hotărîrii Guvernului R.Moldova nr.287 din 13.05.1994 la propunerea Ministerului Privatizării, reorganizarea căreia are loc în conformitate cu Legea cu privire la societățile pe acțiuni, cu decretul Președintelui R.Moldova nr.80 din 23.03.1994 „Cu privire la reglementarea procesului de reorganizare a întreprinderilor de stat și dearendă în societăți pe acțiuni”, iar în calitate de inițiatori ai procesului de reorganizare a întreprinderii în societăți pe acțiuni este Ministerul Privatizării și organele lui teritoriale, careva încălcări a unor acte normative ale fondului proprietății de stat nu a avut loc, deoarece fondul dat nu a avut nici o atribuție la procesul de reorganizare și privatizare a proprietății de stat, atît declarația de constituire, cît și planul de privatizare a fost elaborat și aprobat de către Agenție în corespundere cu Hotărîrea Guvernului R.Moldova nr.287 din 13.05.1994, reieșind din Legea nr.627 din 04.07.1991 cu privire la privatizare, ca fondator al SA „P” a fost Departamentul Privatizării, care după verificarea tuturor materialelor prezentate spre control Comitetului de conducere al SA „P” la Ministerul Privatizării, a elaborat permisul de înregistrare a întreprinderii, semnat de către ministrul instituției date, prin care a fost desemnat în calitate de reprezentant al proprietarului patrimoniului, astfel reprezentantul statului nu avea obligația de a înregistra societatea, dar de a participa la luarea deciziilor privitor la activitatea societăților economice în care statul deține cotă de participare, astfel că reorganizarea instituției a fost una legală;
- nu este demonstrată vinovăția inculpatului pe episodul privind emiterea ordinului nr.58, prin care s-a dispus fondarea SA „P” și a fost numit Comitetul de conducere în componența Comisiei de privatizare, incluzînd membrii familiei, deoarece termenul împuternicirilor membrilor Comitetului de conducere numiți de către Ministerul Privatizării sau organul lor local este prevăzut pînă la prima adunare generală a acționarilor, iar președintele Comitetului - pe un termen de 3 ani, aceștia doar efectuează înregistrarea de stat și a hîrtilor de valoare a societății, prin urmare nici unul din membrii acestei comisii nu este subordonat sau se află sub controlul direct al altuia;
- neîntemeiată și nedemonstrată este și învinuirea adusă inculpatului pe faptul că, pînă a fi înregistrată întreprinderea la Camera Înregistrării de Stat, inculpatul a permis privatizarea a 20% de acțiuni a angajaților întreprinderii, fără a oferi angajaților întreprinderii posibilitatea de a procura acțiuni fără concurs, admițînd în listă alte persoane fictive, care nu au activat în întreprinderea dată, oferindu-le posibilitatea de a procura contra bonuri patrimoniale, în mod preferențial 20% din acțiunile întreprinderii, deoarece Gospodăria piscicolă din Ungheni, reorganizată în SA „P” a fost inclusă în lista obiectelor care urmau a fi privatizate integral contra bonuri patrimoniale, reieșind din anexa nr.1 al Legii nr.390 din 15.03.1995 cu privire la Programul de Stat de privatizare pentru anii 1995-1996, așa că subscrierea făcută fără concurs contra bonuri patrimoniale a 15959 de acțiuni la SA „P” de către colectivul întreprinderii a avut loc în conformitate cu art.11 pct.4 al Legii nr.327 din 04.07.1991 cu privire la privatizare și în corespundere cu pct.11 din Regulamentul cu privire la procurarea fără concurs de către participanții la privatizare a acțiunilor întreprinderilor supuse privatizării contra bonuri patrimoniale, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.568 din 07.09.1993, unde participanții la privatizarea întreprinderii dispuneau de dreptul de a procura acțiuni la un preț nominal în limita cotei stabilite contra bonuri patrimoniale, primite prin înstrăinare de la rudele de gradul întîi, în conformitate cu art.2 pct.2 din Legea „Cu privire la bonuri patrimoniale”;
- incorect instanța a constatat ca dovedită vinovăția inculpatului pe episodul din 30.06.2000, prin care s-a constatat că inculpatul din numele departamentului a emis o adeverință de privatizare, fără a avea asemenea împuterniciri, prin care a confirmat faptul că în

urma licitațiilor republicane petrecute, cu scopul vânzării acțiunilor SA „P”, cota proprietății private a acesteia constituie 100%, adică 79796 de acțiuni, deoarece capitalul social al SA „P” s-a format integral din depunerea patrimonială a statului, care includea fonduri fixe (inclusiv digurile și construcțiile hidrotehnice ale iazurilor gospodăriei agricole), mijloace circulante și financiare, ce a constituit 797960 lei, divizat în 79796 de acțiuni ordinare nominative cu valoarea nominală de 10 lei fiecare, în urma căreia privatizarea cotei statului în SA „P” s-a efectuat în modul următor - 15959 de acțiuni (20%) - au fost distribuite colectivului de muncă la subscrierea în concurs contra bonuri patrimoniale; - 38061 de acțiuni (47,7%) - au fost înstrăinate la licitațiile republicane cu subscriere la acțiuni contra bonuri patrimoniale nr.15 și nr.16; - 25776 de acțiuni (32,3%) - vândute contra mijloace bănești prin intermediul Bursei de Valori a Moldovei în perioada 11.08-24.08.1999, astfel la situația din 30.06.2000, statul nu deținea acțiuni în SA „P”, iar conținutul anexei coincide întru totul cu actul de primire-predare a întreprinderii, precum și cu bilanțul de transmitere;

- neîntemeiată este concluzia instanței, precum că inculpatul ar fi diminuat capitalul statutar al întreprinderii cu 231469 lei, deoarece vânzarea acțiunilor unei societăți pe acțiuni nu are nici un impact asupra capitalului social, doar are loc o subrogare în dreptul de proprietate a titularilor dreptului de proprietate asupra acțiunilor, astfel se schimbă doar componența nominală a acționarilor;
- ordonanța din 21.03.2012 de pornire a cauzei penale nr.2012368016, este lovită de nulitate, reieșind din dispozițiile art.251 Cod de procedură penală, deoarece a fost încălcată competența după materie, ordonanța în cauză fiind emisă de procuror, pe când îi revenea organului de urmărire penală al Ministerului Afacerilor Interne, astfel că și celelalte acte procesuale efectuate sub acoperirea ordonanței nule nu pot fi recunoscute probe, urmînd a fi excluse;
- incorect a fost recunoscut ca parte vătămată xxNUMExx, deoarece cauza penală în învinuirea lui xxNUMExx a fost pornită pentru faptele comise în perioada anilor 1993-2000, iar xxNUMExx a obținut calitatea de acționar al SA „P” la 26.04.2012, astfel, neavînd calitatea de acționar în acea perioadă nu poate beneficia de drepturi procedurale;
- contrar prevederilor art.289 alin.(1) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală, fără a întocmi raportul privind terminarea urmăririi penale a emis ordonanța de punere sub învinuire a inculpatului din 02.08.2012.

În concluzie, apelanții consideră, că nici unul din episoadele actului de învinuire nu probează că inculpatul a depășit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, astfel lipsind latura obiectivă a acțiunilor incriminate, precum și fapta prejudiciabilă „soldată cu urmări grave”, deoarece în urma acțiunilor inculpatului nu au fost stabilite urmările prejudiciabile, de unde rezultă că acesta nu a depășit sub nici o formă drepturile și obligațiile prevăzute de legile care îi guvernau activitatea la moment și nu a săvîrșit careva fapte ce ar fi putut fi încadrate în baza art.328 Cod penal.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 martie 2014, a fost respins apelul avocatului T.Casian și al inculpatului, ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

Împotriva hotărîrilor judecătorești au declarat recurs ordinar avocatul T.Casian în numele inculpatului și inculpatul care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, au solicitat casarea acestora și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, invocînd că instanța de apel nu s-a pronunțată asupra tuturor motivelor invocate în apel și acestea nu cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, astfel hotărîrea instanței nu este una întemeiată și motivată, și incorect instanța a considerat că baza probantă administrată în cauză confirmă vinovăția lui xxNUMExx în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(3) lit.d) Cod penal, de rînd ce în acțiunile acestuia lipsește elementul laturii obiective al infracțiunii - urmările prejudiciabile, legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, în rest, repetat invocînd aceleași motive ca și în apel, descrise la pct.3 al prezentei decizii.

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție prin decizia din 27.01.2015 a admis recursul ordinar declarat de avocatul Casian Tamara în numele inculpatului xxxNUMExxxx și inculpat, casînd total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 martie 2014, în cauza penală în privința lui xxxNUMExxxx și dispunînd rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a reținut:

- la judecarea cauzei s-au admis erori de drept procedural, care se încadrează în art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, deoarece se referă la procedura de motivare a soluției instanței de apel și se consideră temei de recurs;
- instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură atribuțiile prevăzute de lege, deoarece, din conținutul deciziei nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel de către avocat și inculpat, deși aceștia au invocat probe care, în opinia lor, confirmă nevinovăția inculpatului în cele incriminate;
- instanța de apel a făcut trimitere la probele din dosar, concluzionînd că acestea confirmă vinovăția lui xxNUMExx, însă nu a descris conținutul acestora, nu a cercetat și verificat minuțios și obiectiv fiecare probă separat sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludenței, iar în ansamblul, din punct de vedere al coroborării lor, conform art.101 Cod de procedură penală, fapt ce se apreciază de Colegiul penal ca inadmisibil;
- nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, care sînt descrise pe 14 foi, inclusiv și asupra faptului cui i-au fost cauzate daune a drepturilor și intereselor ocrotite de lege soldate cu urmări grave, cine este parte vătămată în cauză, precum și dacă s-a constatat prezența sau lipsa semnului calificativ al infracțiunii „soldate cu urmări grave”, și nu a motivat care este criteriul de apreciere a acestei urmări;
- nu s-a expus asupra faptului că potrivit materialelor cauzei, SA „P” sau altă organizație de stat nu a fost recunoscută în calitate de parte vătămată și nu au înaintat acțiune civilă, prima indicînd că interesele statului nu au fost prejudiciate (f.d.69, 110 v.3, 36 v.4), iar partea vătămată xxNUMExx a înaintat acțiunea civilă în mărime de 5400 lei (f.d.64 v.3).

Prin urmare a considerat instanța de recurs, că instanța de apel urma să stabilească dacă în cauză a fost cauzat în realitate prejudiciu, cui a fost cauzat prejudiciu, care este valoarea acestuia, prin ce se confirmă cauzarea și mărimea acestuia, și, în cazul în care prejudiciu există, constituie sau nu acesta „urmări grave”.

Rejudecând cauza în cadrul ședinței instanței de apel, avocatul Tamara Casian ce apără interesele inculpatului a susținut apelul înaintat, solicitând casarea sentinței și achitarea inculpatului pe motiv că faptele incriminate nu întrunesc elementele infracțiunii.

Inculpatul xxxNUMExxxx a susținut cele invocate de avocat, solicitând să fie achitat, întrucât a fost condamnat incorect.

Procurorul Liliana Pasat a pledat pentru respingerea apelului declarat de avocat și inculpat ca nefondat, iar sentința să fie menținută, deoarece instanța de fond prin sentința din 25.10.2013 corect a ajuns la concluzia privind dovedirea integrală a vinovăției inculpatului xxxNUMExxxx în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 al.3 lit.d) Cod penal. Consideră, că toate probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale și ulterior cercetate în instanța de judecată dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în infracțiunile incriminate.

Partea vătămată xxxNUMExxxx a solicitat respingerea apelului ca nefondat, dat fiind faptul că este de acord cu sentința instanței de fond, învinuirea a fost corectă și probele corespund normelor de drept material.

Verificând apelul în raport cu materialele cauzei și prevederile legii, auzind participanții la proces Colegiul penal a ajuns la concluzia, că apelul înaintat pe caz de către avocatul Casian Tamara în interesele inculpatului xxxNUMExxxx urmează a fi admis, cu casarea parțială a sentinței atacate și pronunțarea unei noi hotărâri în latura penală potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu recalificarea acțiunilor inculpatului xxxNUMExxxx în temeiul art. 328 al.1 Cod penal și încetarea procesului penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Potrivit dispoziției art.415 alin.(1) pct.2) CPP instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, este în drept să admită apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2) CP, și să pronunțe o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

Conform art.414 al.(4) CPP RM în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor.

Colegiul reține și prevederile art.101 alin.(1) și (3) CPP conform cărora,

(1) Fiecare, probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

(3) Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

Cu referire la normele procesuale expuse mai sus, instanța de fond a administrat probele prezentate de părți din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității acestora, reținând corect în acțiunile lui xxxNUMExxxx elementele constitutive ale infracțiunii de depășire a atribuțiilor de serviciu, însă neîntemeiat a reținut în acțiunile lui xxxNUMExxxx circumstanța agravantă și anume urmările grave încadrând acțiunile inculpatului xxxNUMExxxx la prevederile art.328 al.3) lit.d) CP.

În urma examinării probelor prezentate în instanța de fond și studiate în instanța de apel, se constată cu adevărat xxxNUMExxxx, în perioada anilor 1993 -2000, fiind persoană publică, activând în funcția de director al A T xxxxxx a Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat de pe lângă Ministerul Economiei și Reformelor al R.Moldova, administrând un organ de Stat ce promovează în teren politica statului în domeniul de privatizare și duce evidența proprietății de Stat, urmărind scopul depășirii în mod vădit a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, în cadrul acțiunilor de privatizare a întreprinderii de Stat „G P U”, reorganizarea acesteia în SA „P” și vânzarea acțiunilor ei, a comis abuz de serviciu în următoarele circumstanțe:

Astfel, la 02 martie 1993, contrar prevederilor art.5 al Hotărârii Guvernului R.Moldova nr.783 din 01.12.1992 „Cu privire la aprobarea Regulamentului Comisiei de privatizare a obiectului patrimoniului de stat”, care prevede că: „Comisia se formează din 7-11 persoane, în dependență de volumul și complexitatea muncii pe care urmează să o desfășoare incluzând reprezentanți din partea organului teritorial al Departamentului de Stat pentru Privatizare, ministerului de ramură, altor instituții; organului autoadministrării locale; băncii care deservește obiectul supus privatizării; administrației, precum și colectivului de muncă ale întreprinderii privatizate”, a emis Ordinul nr.6, care este ilegal, prin care a dispus numirea componenței nominale a comisiei de privatizare a întreprinderii de Stat „G P U” în număr de 4 persoane.

Tot el, la 13 septembrie 1995, atribuindu-și calitatea de fondator al SA „P” și președinte al comisiei de privatizare al acesteia, fără de a fi desemnat în această calitate prin permisul Ministerului Privatizării și administrării Proprietății de Stat al R.Moldova și fără un asemenea permis de înregistrare a întreprinderii, a încălcat prevederile art.1 al Hotărârii Guvernului R.Moldova nr.688 din 08.11.1993 ”Cu privire la măsurile de asigurare a activității Fondului Proprietății de Stat al R.Moldova” și printr-o declarație cu privire la constituirea societății pe acțiuni a reorganizat Întreprinderea de Stat „G P U” în SA „P”, drept succesor de drept al întreprinderii vizate mai sus.

Tot el, la 13 septembrie 1995, contrar prevederilor art.19 din Codul muncii din 25.05.1973, potrivit căruia: „este interzis serviciul în comun la una și aceeași întreprindere, instituție, organizație a persoanelor, care se află în rudenie sau afinitate apropiată între ele (părinți, soți, frați, surori, fii, fiice, precum și frați, surori, părinți, copii ai soților), dacă în cadrul serviciului unul din ei este subordonat sau se află sub controlul direct al altuia”, contrar acestor prevederi a emis Ordinul nr.58, prin care a dispus fondarea SA „P” și a numit Comitetul de conducere compus din președintele xxNUMExx și membrii xxNUMExx, care este soția primului și xxNUMExx. Drept urmare al acestor acțiuni și contrar prevederilor art.5 din Hotărârea Guvernului R.Moldova nr.783 din 01.12.1992 „Cu privire la aprobarea Regulamentului Comisiei de privatizare a obiectului patrimoniului de stat” de către membrii comisiei de privatizare aleși ilegal a fost întocmit planul de privatizare al SA „P”.

Tot el, la 01 octombrie 1995, încălcând prevederile art.8 alin.(2) din Legea cu privire la privatizare nr.627 din 04.07.1991, potrivit căreia: „Întreprinderea de stat poate fi privatizată ca în complex matrimonial unic sau poate fi reorganizată în societate pe acțiuni de tip deschis, cu vânzarea ulterioară a acțiunilor”, în momentul când SA „P” era fondată dar încă nu era înregistrată la Camera Înregistrării de stat, fiind înregistrată abia la data de 19.02.1996, a permis privatizarea a 20% de acțiuni a SA „P” angajaților acesteia.

Tot el, încălcând prevederile art.17 pct.(1) și (2) al Legii cu privire la privatizare nr.627 din 04.07.1991, potrivit căreia: „salariații întreprinderilor supuse privatizării participă la privatizare în aceleași condiții ca și ceilalți ofertanți. În cazul în care salariații și ceilalți ofertanți prezintă în caietul concursului condiții echivalente de privatizare, prioritate se dă salariaților. Prin hotărâre de Guvern, salariații întreprinderilor supuse privatizării au dreptul să procure, la prețuri nominale, pînă la 20 la sută din bunurile ce se privatizează. În limitele cotei stabilite, de acest drept beneficiază și foștii salariați ai întreprinderilor respective...”, prevederile art.19-20 din Legea cu privire la societățile pe acțiuni nr.847 din 03.01.1992, în care se prevede modul de abonare și procedura abonării la acțiuni, cît și prevederile Regulamentului cu privire la procurarea fără concurs de către participanții la privatizare a acțiunilor întreprinderilor supuse privatizării contra bonuri patrimoniale, aprobat prin Hotărârea Guvernului R.Moldova nr.568 din 07.09.1993, nu a oferit salariaților reali acest drept preferențial de a procura acțiuni fără concurs, mai mult ca atât, a admis includerea în lista angajaților întreprinderii a altor persoane fictive, care nu au activat în întreprinderea dată”, oferindu-le posibilitatea de a procura contra bonuri patrimoniale, în mod preferențial, 20 la sută din acțiunile întreprinderii în cauză la prețul nominal fără concurs, printre care xxNUMExx, feciorul președintelui comitetului de conducere a SA „P”, care la acel moment era minor și xxNUMExx, care la acel moment era decedat.

Tot el, la 30 iunie 2000, ignorînd prevederile art.4 al Hotărîrii Parlamentului R.Moldova nr.1331 din 12.03.1993 „Cu privire la măsurile de prevenire a privatizării ilegale”, potrivit căreia: „Departamentului Controlului de Stat, Procuratura Republicii, Fondul Proprietății de Stat și Departamentul de Stat pentru Privatizare vor coordona activitatea organelor de drept și a altor organe de stat în combaterea privatizării ilegale”;

- prevederile art.44 alin.1) din Regulamentul cu privire la modul de transmitere a întreprinderilor de stat, organizațiilor, instituțiilor, a subdiviziunilor lor, clădirilor, construcțiilor, mijloacelor fixe și altor active, aprobat prin Hotărârea Guvernului R.Moldova nr.688 din 09.10.1995, potrivit căreia: „Pentru reînregistrarea la autoritățile autorizate a obiectelor mijloacelor fixe, întreprinderea ce le-a primit prezintă următoarele documente: 1) decizia de transmitere sau adeverința de privatizare eliberată de Departamentul Privatizării sau contractul de vânzare-cumpărare a obiectului patrimoniului de stat;
- prevederile pct.3.3.2 și pct.3.3.4 din Regulamentul Agenției Teritoriale Ungheni a Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat, aprobat la 10.01.2000, potrivit căreia: „Directorul Agenției teritoriale este responsabil pentru activitatea Agenției teritoriale, promovarea unei politici unice de privatizare, organizarea și controlul procesului de privatizare, ducerea evidenței proprietății de stat în zona de activitate” și „Directorul Agenției teritoriale este obligat să raporteze conducerii Departamentului despre încălcările depistate în procesul de privatizare și administrare a proprietății de stat și să ia măsuri pentru lichidarea lor”, a emis din numele Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat de pe lângă Ministerul Economiei și Reformelor al R.Moldova, o adeverință de privatizare, fără de a avea asemenea împuterniciri, prin care a adeverit faptul că în urma licitațiilor Republicane petrecute, cu scopul vânzării acțiunilor SA „P” cota proprietății private a acesteia cu sediul în or.Ungheni, str.xxxxxx x, constituie 100% adică 797960 lei sau 79796 de acțiuni, fapt care nu corespundea realității. Drept urmare, prin intermediul acestei adeverințe, SA „P” ilegal și-a înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Ungheni dreptul de proprietate asupra întregului patrimoniu de stat al fostei „G p de Stat U”, care a fost inclus în capitalul statutar al SA „P”, inclusiv și asupra aceluia patrimoniu care, reiesind din prevederile Codului apelor nr.1532 din 22.06.1993 se afla la bilanțul întreprinderii doar cu drept de folosință și bunuri care sînt în proprietate exclusivă a stalului ca - lacul de iernare, inclus în actul de evaluare a întreprinderii sub nr.75, alcătuit din 8 lacuri separate cu suprafața totală de 5,5 ha, valoarea totală a cărora constituia 31995,6 lei și construcțiile hidrotehnice - damba nr.2, damba nr.4 incluse în actul de evaluare a întreprinderii sub nr.76 și nr.77, valoarea cărora constituia 45649,66 lei și 39258,10 lei, și alte obiective acvatice unice și indivizibile din fondul apelor ca barajele lacurilor Cristoforovca, Bumbăta, Țijihira, Grăseni, Todirești, Zăzulenii, Semeni, Petrești, Cetireni incluse în actul de evaluare a întreprinderii sub nr.9, nr.12, nr.15, nr.20, nr.24, nr.28, nr.31, nr.34, nr.36, valoarea totală a cărora constituia 106981,98 lei.

Necătfînd la faptul, că inculpatul xxxNUMExxx nu recunoaște vina în cele incriminate, instanța de apel ajunge la concluzia, că vina este dovedită în ședința de judecată prin declarațiile părții vătămate xxxNUMExxx, declarațiile martorului xxNUMExx, xxNUMExx, xxNUMExx și xxNUMExx.

Partea vătămată, xxxNUMExxx, fiind audiat în ședința de judecată a instanței de fond a declarat următoarele. xxNUMExx în calitate de Director al A de p xxxxxx a aprobat Planul de privatizare S.A.”P” alcătuit la 14 august 1995. Aprobarea planului de privatizare de către xxNUMExx constituie un delict dovedit prin faptul, că în planul aprobat de xxNUMExx era prevăzut înstrăinare fără concurs a 20% din acțiunile S.A “P” pînă la întocmirea planului de privatizare, la 01 iulie 1995, cu 44 de zile mai înainte de data întocmirii planului de privatizare. Prin urmare, xxNUMExx nu a respectat cerințele prevăzute în Anexa nr.1 la Hotărârea de Guvern nr. 287 din 13.08.1994 cu privire la Regulamentul despre reorganizarea în SA întreprinderile de stat și de arendă supuse privatizării, prin faptul că nu fost respectat regulamentul dat. Aprobînd, un statut ilegal xxNUMExx a încercat în acest mod să-și legalizeze acțiunile sale ilicite care constau în faptul, că în calitate de Director al Agenției de privatizare - reprezentant al Ministerului de Privatizare a emis cu încălcarea art.19 din Codul Muncii și respectiv încălcarea anexei nr.3 a Regulamentului eliberat prin Hotărârea de Guvern nr.287 cu privire la reglementarea și accelerarea procesului a patrimoniului de stat, a constituit prin ordinul său Comisia de privatizare din 4 persoane în frunte cu președintele comisiei date, xxNUMExx și membrul comisiei xxNUMExx erau soț și soție. Tot acestea două persoane xxNUMExx în calitate de președinte și soția lui xxNUMExx au fost numiți ilicit membri ai Comitetului de Conducere a SA”P”. De asemenea, noul statut aprobat de prima adunare generală la 10 aprilie 1998 nu reflecta mărimea corectă a capitalului social. La momentul înregistrării de stat a SA”P” 19.11.1996, statutul SA ”P” cu capitalul statutar - proprietate a statului, nu corespunde realității deoarece în anul 1995 în octombrie, 20% de acțiuni au fost vîndute fără concursul colectivului de muncă, iar 47,2% au fost vîndute la licitația nr. 15 din noiembrie 1995.

Martorul, xxNUMExx, a declarat instanței de fond, că nu este la curent cum a avut loc privatizarea SA”P”, dar cunoaște numai

faptul că în anul 1995 conducătorul SA "P" xxNUMExx, a propus predarea bonurilor patrimoniale de la fostul colhoz "B" către SA „P”, cu scopul de a fi acționar al SA „P” și să primească ulterior dividende. Referitor la situația în cauză s-a discutat cu fratele xxNUMExx și mama xxNUMExx care au fost de acord la acel moment și toate bunurile lor patrimoniale, au fost predate în contabilitatea SA „P” fără a primi careva acte de confirmare. În momentul transmiterii bonurilor patrimoniale au fost transmise și bonurile tatălui său xxNUMExx care era decedat în anul 1994, fără a-i fi cerute careva acte care ar confirma moștenirea bonurilor patrimoniale, precum și fără a fi anunțat despre faptul căte acțiuni i-au revenit acestuia. Până la ziua de azi, la nenumăratele adresări referitor la situația acțiunilor deținute în SA „P” de către el și persoanele menționate mai sus, xxNUMExx nu l-a anunțat, precum și el nu cunoaște numărul real de acțiuni pe care le deține și în care bunuri imobile, precum și de către acesta i s-a refuzat dreptul de a înregistra acțiunile tatălui xxNUMExx după soția sa xxNUMExx. Motivul de fiecare dată fiind același, că contabilă SA „P” nu este la serviciu. Nu a depus și nu a semnat astfel de cereri, sau alte acte legate de privatizarea SA „P”. Referitor la listele prezentate de către OUP SUP CPR Ungheni, Vasile Morcov, ce țin de numărul de acțiuni revenite în urma activității în SA "P", semnătura din dreptul familiei sale nu-i aparține, precum și este de menționat faptul, că tatăl său xxNUMExx nu putea să semneze această listă doar decît pînă la data de 02.09.1994 cînd a decedat.

Specialistul, xxNUMExx a declarat primei instanțe, că activează în calitate de șef direcție juridică a Agenția Proprietății Publice de pe lângă Ministerul Economie din anul 2007 și pînă în prezent. În ce privește întreprinderea piscicolă din Ungheni a fost reorganizată în S.A. „P” conform Regulamentului cu privire la reorganizarea în societăți pe acțiuni a întreprinderilor de stat și de arendă supuse privatizării, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 287 din 13 mai 1994 și Legea nr. 390 din 15.03.1995 cu privire la programul de stat de privatizare pentru anii 1995-1996. Potrivit actului de estimare a patrimoniului întreprinderii din 1995 bunurile imobile (digurile, dambele, canalele, etc.- în continuare bunuri imobile) sunt incluse în capitalul social al S.A. „P”, în acest context conform Legii cadastrului bunurilor imobile din 25.02.1998, proprietarii bunurilor imobile, în conformitate cu art. 4, art. 5 al Legii menționate au fost obligați să-și înregistreze drepturile în registrul bunurilor imobile. Conform informației deținute de către Agenția Proprietății Publice, SA „P” nu a fost eliberată adeverință de privatizare, nefiind în acest sens identificate careva materiale. Referitor la adeverința de privatizare prezentată acestuia de către ofițerul de urmărire penală V. Morcov din 20.06.2000 fără număr de înregistrare, a declarat, că adeverința în cauză nu trebuia să fie eliberată de către Agenția Teritorială Ungheni, dar de către Departamentul Privatizării. În ce privește deținerea adeverinței de privatizare, în conformitate cu pct.42 al Regulamentului sus menționat, acest act servește temei pentru înregistrarea drepturilor proprietate la organele autorizate, iar în ce privește declarația de constituire al SA „P” a declarat, că ea a fost adoptată conform Legii „Cu privire la privatizare”, Legii „Cu privire la Programul de Stat de privatizare în R. Moldova pentru anii 1995-1996” și Legii „Cu privire la societățile pe acțiuni”. Declarația de constituire conform Legii cu Privire la Societățile pe Acțiuni este un document de constituire a societății și trebuia să fie luat la baza întocmirii statutului SA „P”, precum și condițiile care erau la baza declarației de constituire să fie respectate.

Martorul xxNUMExx, a declarat primei instanțe, că în perioada de timp 1981-1985 și 1988-1995 el a lucrat în gospodăria piscicolă din Ungheni în calitate de șofer. În anul 1995 a transmis bunurile patrimoniale afi ale sale cît și soției xxNUMExx care a activat în Combinatul de deservire socială „S” și a copiilor xxNUMExx, xxNUMExx, xxNUMExx, însă cîte bonuri patrimoniale au fost transmise în total nu-și amintește. Toate bunurile lor patrimoniale au fost predate în contabilitatea SA „P” fără a primi careva acte confirmative ale acestui fapt, fiind anunțați doar despre situația că v-or fi chemați la adunările acționarilor și că mai departe privatizarea societății este prerogativa lor și ei nu trebuie să întocmească careva acte. Aproximativ din anul 1997 pînă la ziua de astăzi a participat de trei patru ori la adunarea acționarilor și de fiecare dată cînd venea la adunarea acționarilor niciodată nu s-a discutat întrebări referitor la privatizarea întreprinderii, precum și achitarea dividendelor, fiind doar discutate întrebări de ordin general. Nu a depus și nu a semnat cereri, sau alte acte legate de privatizarea SA „P”. Referitor la listele prezentate de către OUP SUP CPR Ungheni, Vasile Morcov, ce țin de numărul de acțiuni revenite în urma activității în gospodăria piscicolă, semnătura din dreptul familiei sale nu-i aparține, precum și la moment el nu cunoaște numărul real de acțiuni care trebuie să-i revină în urma privatizării și predării bonurilor patrimoniale.

Martorul, xxNUMExx, a declarat instanței de fond că în perioada de timp 1994-1995 a deținut funcția de conducător al întreprinderii piscicolă de Stat, iar în perioada de timp 1995-2001 a îndeplinit funcția de conducător al SA „P” urmare privatizării întreprinderii piscicole de Stat. În ce privește constituirea SA „P” aceasta a fost fondată conform declarației de constituire al societății pe acțiuni în strictă conformitate cu legea în vigoare, acțiunile fiind procurate de către cetățenii R. Moldova, ei devenind acționari. După ce 100 % din acțiuni au devenit proprietate privată al acționarilor SA "P" de către Agenția Teritorială de Privatizare Ungheni la 30.06.2000 a fost eliberată adeverință de privatizare prin care s-a adevărit faptul că cota proprietății private din numărul total de acțiuni - 79796 constituie 100 % și în capitalul social au fost incluse imobile conform anexei. Referitor la modalitatea de eliberare a adeverinței de privatizare nu-și amintește în detalii, însă putea să fie eliberată în urma adresării administrației SA „P”, către Agenție însă cine anume s-a adresat și în baza cărui act a fost eliberată adeverința nu cunoaște. Dreptul de proprietate la OCT Ungheni asupra bunurilor imobile incluse în capitalul social al SA „P” au fost înregistrate conform adeverinței de privatizare al SA „P” din 30.06.2000, a declarației de constituire al SA "P" din 13.09.1995 și statutul societății.

Martorul xxNUMExx, audiat în ședința instanței de apel a declarat, că susține declarațiile date în ședința instanței de fond. Explicînd suplimentar, că Departamentul de privatizare eliberează adeverințele de privatizare în forma stabilită de Hotărîrea Guvernului, conform actului de estimare și anexelor. Toate mijloacele fixe care erau în actul de estimare, constituiau patrimoniul societății supuse reorganizării, odată incluse în capitalul social al societăților în cauză, conform actelor normative, în mod tacit erau determinate proprietatea societății. La situația din 30.06.2000 statul nu mai deținea acțiuni în SA "P" deoarece întreprinderea era integral privatizată, iar la întocmirea actului de estimare nu a fost prejudiciat nici statul, nici SA "P".

Martorul xxNUMExx, audiat în ședința instanței de apel a declarat, că anterior a activat în calitate de director general al Departamentului de stat de privatizare. Despre xxxNUMExxxx a declarat că el s-a manifestat ca un om devotat intereselor țării, fără indicații suplimentare în ianuarie 1994 a petrecut prima licitație legală, care a servit drept exemplu pentru alte agenții. Odată ce SA "P" a primit permis de înregistrare a întreprinderii de la Agenția Proprietății publice, se subînțelege că toate procedurile au fost perfect legale. Menționînd, că Agenția teritorială Ungheni avea dreptul să elibereze adeverințe pentru a iniția procedura de privatizare. Inițial se efectua licitația de constituire, iar procedura de înregistrare era etapa a doua de constituire a societății pe acțiuni.

Pe lângă declarațiile sus menționate, vinovăția lui xxxxNUMExxxx este dovedită prin mijloacele materiale de probă, care au fost studiate atât în instanța de fond cât și în instanța de apel, după cum urmează:

-dosarul cu documentele privind reorganizarea "Întreprinderii piscicole Ungheni" în SA "P" ridicat în baza procesului-verbal de ridicare din 25.11.2011 /f.d.14 vol.1/,

-dosarul cu documente privind modificarea și completarea la statut a SA "P" ridicat în baza procesului-verbal de ridicare din 25.11.2011 /f.d.14 vol. 1/,

-dispozițiile de transmitere a valorilor mobiliare /f.d.106-132 vol.1/,

-regulamentul SA "P" /f.d.134-143 vol.1/,

-declarația cu privire la constituirea societății pe acțiuni /f.d.151-153 vol.1/,

-regulamentul agenției teritoriale Ungheni a Departamentului privatizării și administrării proprietății de stat /f.d.76-79, vol.2/,

-raportul de expertiză din 13 februarie 2012 /f.d.81-85, vol2/,

-plîngerea părții vătămate xxxxNUMExxxx /f.d.102-105,128-134, vol.2/,

-cererea lui xxxxNUMExxxx /f.d.113, vol2/,

-procesul-verbal nr.4 /f.d.120, vol.2/,

-dosarul cadastral a SA "P" /f.d.161-168, vol.2/,

-baza de date consolidată despre posesori reali ai acțiunilor și reprezentanții acestora SA "P" /f.d.231-243, vol.2/.

Urmează a fi criticată concluzia instanței de fond privind existența în acțiunile lui xxxxNUMExxxx a variantei agravante a acțiunilor de depășire a atribuțiilor de serviciu. Din conținutul actului de învinuire, cât și din sentința primei instanțe în acțiunile lui xxxxNUMExxxx au fost stabilite elementele infracțiunii de exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu soldate cu urmări grave. Tot din conținutul actului de învinuire, cât și din sentința primei instanțe nu este clar în ce constau aceste urmări grave și cum sunt evaluate aceste urmări.

După cum se menționează în manualul de "Drept penal Partea Specială" Chișinău 2011 vol.2 pag.872 –**prin urmările grave se înțelege:** vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, decesul victimei sau daune materiale în proporții mari. La fel același lucru urmează și din comentariul "Codului Penal" în ediția 2005 pag.527, 529.

Instanța de apel menționează, că în cadrul examinării cauzei penale nu a fost stabilit nici unul din semnele esențiale ale calificativului de urmări grave, fiind lipsă atât decesuri de persoane sau existența unor vătămări, precum și apariția unor situații excepționale sau cauzare de prejudicii mari.

Instanța de apel consideră necesar de a respinge argumentele apelului referitor la modalitatea de formare a comisiei de privatizare a ÎS"G P U", deoarece organul de urmărire penală corect a reținut o depășire a atribuțiilor de serviciu din partea lui xxxxNUMExxxx prin faptul, că la data de 02.03.1993 a format comisia din patru persoane, pe când din prevederile art.5 HG nr.783 din 01.12.1992 **"Comisiile se formează din 7-11 persoane, în dependență de volumul și complexitatea muncii pe care urmează să o desfășoare,..."**

În argumentarea apelului se face trimitere la posibilitatea formării comisiei de privatizare din 3-5 persoane, considerînd corectă soluția de formare a comisiei din patru persoane, însă apărarea nu a ținut cont de faptul, că componența comisiei din 3-5 persoane a fost stabilită prin HG nr.1056 din 12.11.1997, pe când la momentul formării comisiei pentru privatizarea ÎS "G P U" era aplicabilă HG nr.783 din 01.12.1992 fără modificările ulterioare.

Cu referire la argumentele apărării privind lipsa ordinului de formare a acestei comisii și lipsa semnăturii lui xxxxNUMExxxx pe anexa nr.1 a ordinului nr.6 din 02.03.1993 cu privire la componența nominală a comisiei, Colegiul consideră, că aceste argumente nu sunt temei de excludere a învinuirii pe acest episod, deoarece la momentul formării comisiei, anume xxxxNUMExxxx era desemnat drept reprezentant al organului teritorial a Ministerului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat la întreprinderile cu statut de persoană juridică. Anume xxxxNUMExxxx a fost persoana care a condus toate acțiunile de privatizare a ÎS"Gospodăria Piscicolă Ungheni", iar anexa este o parte componentă a ordinului nr.6 din 02.03.1993 și reflectă situația indicată în ordin. Lipsa acestui ordin la materialele cauzei nu înlătură răspunderea lui xxxxNUMExxxx pentru acest episod, or, lipsa ordinului la materialele cauzei nu poate servi temei de încetare a cauzei penale, în cazul existenței altor probe ce confirmă soluția greșită a directorului Agenției Teritoriale Ungheni a DPAP de Stat de pe lângă MER al RM la formarea comisiei de privatizare. Faptul că ordinul nominalizat nu este anexat la materialele cauzei, nu duce la excluderea învinuirii în această parte, doar învinuirea nu este legată de falsificarea ordinului din 02.03.1993, dar de formarea comisiei de privatizare, contrar normelor legale.

Urmează de a fi respins apelul și în partea reorganizării corecte a ÎS "G P U" în SA "P", deoarece organul de urmărire penală just a stabilit o depășire a atribuțiilor de serviciu în acțiunile lui xxxxNUMExxxx la această etapă, care în lipsa permisului de înregistrare a întreprinderii, la data de 13.09.1995 a declarat constituirea societății pe acțiuni, pe când în conformitate cu prevederile art.1 HG nr.688 din 08.11.1993, reorganizarea poate fi efectuată numai cu autorizația Fondului Proprietății de Stat al RM.

Din conținutul apelului la acest capitol se face trimitere la "Permisul nr.716 din 20.10.2015" anexat la dosarul cu documente privind reorganizarea ÎS "G p U" fila 0-2, însă instanța de apel menționează, că acest permis este eliberat după primirea declarației de reorganizare. Declarația cu privire la reorganizarea ÎS "G P U" și constituire a SA "P" fiind primită la 13.09.1995, însă din conținutul permisului se stabilește eliberarea lui la data de 20.10.1995. La fel fiind pus la îndoială acest permis deoarece din materialele dosarului se stabilește anexarea lui cu numerotarea suplimentară de pînă la adresarea cererii de reorganizare, fiind lipsă ștampila Ministerului Privatizării și Administrării proprietății de stat, însă existînd două semnături.

Cît ține de modalitatea de reorganizare a Societăților pe Acțiuni, indicată în cererea de apel, instanța de apel le lasă fără soluționare deoarece învinuirea adusă lui xxxNUMExxxx și soluția instanței de fond este legată de legalitatea hotărîrii de reorganizare a ÎS "G P U", dar nu de procedura de reorganizare a Societăților pe Acțiuni.

Nu poate fi reținut nici argumentul apelului privind legalitatea acțiunilor întreprinse de xxxNUMExxxx la emiterea ordinului nr.58 din 13.09.1995, deoarece contrar art.19 din Codul muncii în redacția 1973 a numit în calitate de membri ai comitetului de conducere al SA "P" persoanele xxNUMExx și xxNUMExx, care fiind soț și soție, ultima fiind subordonată lui xxNUMExx desemnat în calitate de președinte al comisiei.

Este eronată poziția apărării referitor la unele excepții care pot fi stabilite de Guvernul RM și referitor la împuternicirile membrilor comitetului de conducere, care prin ordinul nr.58 se scot din aria raporturilor reglementate de Codul Muncii, sau este adusă cu scop de a evita răspunderea lui xxNUMExx. Instanța de apel menționează, că poziția apărării în acest sens este contrară reglementării normelor legale și în special prevederilor art.45 **Legea cu privire la Societățile pe acțiuni**:

1. Persoane cu funcții de răspundere ale societății sînt membrii consiliului de observatori, președintele și membrii comitetului de conducere și președintele comisiei de revizie. Mai sînt considerate de asemenea persoane cu funcții de răspundere acei care lucrează prin contract și au, conform prevederilor lui, dreptul de a rezolva în mod independent problemele referitoare la conducerea societății în limitele împuternicirilor acordate lor.

2. Persoanele cărora instanța de judecată le-a interzis să practice o asemenea activitate sau să ocupe asemenea post, precum și cele care au fost judecate pentru furt, luare de mită și pentru alte infracțiuni săvîrșite cu scopul de a acapara profit, nu au dreptul să fie persoane cu funcții de răspundere ale societății.

Nu se admite ca persoanele indicate în articolul 19 din Codul muncii să fie concomitent membri ai consiliului de observatori, ai comitetului de conducere, ai comisiei de revizie, sau să fie concomitent membri ai oricăror două organe ale societății, din cele enumerate mai sus.

Citînd prevederile acestei legi, încă odată se dovedește temeinicia învinuirii privind ilegalitatea ordinului nr.58 din 13.09.1995.

Este declarativ și argumentul apelantului referitor la eliberarea corectă a acordului de privatizare a 20% din acțiunile SA "P", deoarece apelantul face trimitere la procedura de privatizare a acțiunilor din partea salariaților, însă nu trece cu vederea, faptul, că acțiunile date au fost comise preamatur de către xxxNUMExxxx, care fără a ține cont de lipsa unei înregistrări de stat a SA "P" /f.d.225 vol,2/, a purces la procedura de privatizare a acțiunilor contrar prevederilor art.8 al.(2) **Legea cu privire la privatizare**.

Nu se neagă dreptul salariaților de a cumpăra la prețuri nominale pînă la 20 la sută din bunurile ce se privatizează, însă aceasta este o procedură ulterioară înregistrării de stat a întreprinderii, fiind corect adusă învinuirea în această parte și corect reținută fapta de prima instanță.

La fel fiind declarative și argumentele apelului în partea respectării Legii "Cu privire la bunurile patrimoniale" de către xxxNUMExxxx la admiterea altor persoane care nu au activat la SA "P", întrucît din actul de învinuire -depășirea atribuțiilor de serviciu este analizată sub aspectul încălcării procedurii de abonare la acțiuni și încălcarea dreptului preferențial nemijlocit a salariaților prevăzut la art.19 și 20 "Legea cu privire la Societățile pe acțiuni" din 03.01.1992 și HG nr.568 din 07.09.1993, dar nu procedura de întroducere a valorii acțiunilor și modalitate de achitare a prețului nominal.

Este necesar de a respinge argumentele apelului și în partea epizodului privind eliberarea adeverinței de privatizare a SA "P" de către xxxNUMExxxx la data de 30.06.2000 /f.d.186/, contrar prevederilor HG nr.688 din 09.10.1995 și pct.3.3.2 și pct.3.3.4 al Regulamentului Agenției Teritoriale Ungheni a DPAPS, fiindcă atît organul de urmărire penală, cît și instanța de fond, corect au reținut o încălcare din partea lui xxxNUMExxxx.

Instanța de apel menționează poziția greșită a apelanților care fac trimitere la datele veridice din conținutul acestei adeverințe, deoarece actul de învinuire este legat de depășirea atribuțiilor de serviciu, prin încălcarea competenței de eliberare a adeverinței de privatizare a SA "P", fiind stabilit dreptul Ministerului Privatizării și în special chiar din anexa nr.2 la hotărîrea dată fiind necesară semnătura Directorului Departamentului Privatizării.

Conform art.42 HG nr.688 din 09.10.1995 Ministerul Privatizării eliberează adeverința de privatizare (anexa nr.2) societăților pe acțiuni, acțiunile cărora au fost în procesul privatizării realizate la licitație sau la concurs și care au început să țină în modul stabilit registrul acționarilor.

Această adeverință se eliberează societății pe acțiuni supuse privatizării numai cu condiția, că cota-parte a proprietății private în capitalul ei social a atins nu mai puțin de 67 la sută.

Adeverința de privatizare servește drept temei pentru introducerea modificărilor și completărilor în documentele de constituire a societății pe acțiuni, reînregistrării mijloacelor fixe privatizate la organele autorizate și înstrăinarea lor ulterioară fără a cere permisul autorității administrației publice.

Cît ține de acest epizod instanța de apel mai menționează și prevederile art.44 a aceleași hotărîri, care prevede, că pentru reînregistrarea la autoritățile autorizate a obiectelor mijloacelor fixe, întreprinderea ce le-a primit prezintă următoarele documente:

- 1) decizia de transmitere sau adeverința de privatizare eliberată de Ministerul Privatizării sau contractul de vânzare-cumpărare a obiectu
- 2) copiile legalizate ale actelor (actului) de primire-predare care sînt întocmite și aprobate în modul stabilit de prezentul Regulament;
- 3) documentele ce confirmă faptul înregistrării precedente a obiectelor ce s-au transmis, pe numele întreprinderii care le-a tra
- 4) copia certificatului înregistrării de stat și copiile legalizate notarial ale documentelor de constituire a întreprinderii care a primit, cu to

Este lipsit de temei apelul pe acest epizod și pe simplul fapt, că chiar și în ”Regulamentul Agenției Teritoriale Ungheni a Departamen

Urmează a fi admise argumentele apelului referitor la lipsa unor depășiri în acțiunile lui xxxNUMExxxx pe epizodul de diminuare a capitalului statutar cu suma de 231469 prin realizarea acțiunilor la un preț mai mic de prețul nominal de 10 lei, ajungînd la prețul de 0,40 bani și 1,02 lei contrar prevederilor ar.35 al.(2) ”Legea cu privire la societățile pe acțiuni” din 03.01.1992.

Instanța de apel ține cont de faptul, că în conformitate cu prevederile adeverinței nr.1570 din 21.03.1996 SA”P” a emis la constituire acțiuni simple nominale cu valoarea nominală de 10 lei în cantitate de 79796. La fel ține cont și de faptul, că în urma licitației petrecute de Bursa de Valori a Moldovei au fost vîndute acțiuni la prețul de 0,40 lei în număr de 38061 precum și la prețul de 1,02 lei în număr de 25776. Totodată instanța consideră necesar de a exclude din învinuire acest epizod, deoarece aceste acțiuni nu pot fi incriminate lui xxxNUMExxxx, care nu a organizat aceste licitații și nici nu a petrecut licitații, iar atribuțiile lui de serviciu nu acordă dreptul de a controla legalitatea deciziei primite de Ministerul Privatizării și Administrării Proprietății de Stat, care a adoptat decizia de vânzare la licitație și totodată a fost responsabilă de desfășurarea licitațiilor și controlul legalității lor. Faptul, că xxxNUMExxxx pe epizodul dat nu a comis exces de putere sau depășiri a atribuțiilor de serviciu se dovedește chiar și din actul de învinuire pe epizodul dat, care nu conține nici o mențiune despre comiterea unor ilegalități, fiind menționat doar ”...a permis realizarea acțiunilor...” fără a fi indicat în ce mod a permis efectuarea licitațiilor, sau în ce mod era în drept să stopeze petrecerea acestor licitații, cu atît mai mult să diminueze valoarea nominală a acțiunilor.

Necățînd la faptul, că instanța de apel a reținut în acțiunile lui xxxNUMExxxx elementele infracțiunii prevăzute de art.328 al.1) CP RM, consideră necesar de a înceta cauza penală pornită în privința ultimului în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală.

După cum a fost stabilit în ședința primei instanțe și cea de apel, faptele infracționale reținute în acțiunile lui xxxNUMExxxx au fost comise în perioada anilor 1993-2000. Pedepsa penală prevăzută la art.328 al.(1) CP RM este în limita de 2-5 ani închisoare.

După cum se stabilește din prevederile art.16 al.(3) CP infracțiunea pentru care pedeapsa maximă cu închisoare este de 5 ani inclusiv, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, iar din conținutul art.60 CP RM termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere penală pentru comiterea unei infracțiuni mai puțin grave este de 5 ani.

Reieșind din faptul, că din momentul comiterii ultimei acțiuni și pînă la data pronunțării deciziei definitive în instanța de apel au expirat 15 ani, instanța de apel ține cont de prevederile art.332 al.(1) CPP și dispune încetarea procesului penal în cauză.

Cît ține de soluția instanței de fond privind respingerea plîngerii inculpatului din 23.08.2012 prin care el solicită anularea ordonanței procurorului din 21.03.2012, din 02.08.2012 și 10.08.2012 precum și ordonanței din 11.06.2012 instanța de apel o consideră legală și urmează a fi menținută, la fel urmînd a fi menținută soluția instanței referitor la acțiunea civilă și corpurile delict.

În baza celor sus expuse și în temeiul art. art. 415 alin.(1) pct.2); 417-418 CPP al RM, Colegiul penal,

D E C I D E:

Admite apelul **avocatului Casian Tamara în interesele inculpatului xxxNUMExxxx** declarat împotriva sentinței Judecătorei Ungheni din 25 octombrie 2013.

Casează parțial sentința Judecătorei Ungheni din 25 octombrie 2013, rejudecă cauza cu pronunțarea unei noi hotărîri în latura penală, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

xxxNUMExxxx se declară vinovat în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 al.1 Cod penal al RM.

În conformitate cu art. 332 al.1 Cod procedură penală al RM, procesul penal în privința lui **xxxNUMExxxx** pe art.328 al.1 Cod penal al RM încetează în legătură cu expirarea termenului prescripției de tragere la răspundere penală, prevăzut de art. 60 al.1 lit.b) Cod penal.

Dispozițiile sentinței în privința acțiunii civile și corpurilor delict se mențin fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la adoptare.

Dispozitivul pronunțat în ședință publică la data de 26.08.2015.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la data de 23.09.2015.

Președintele ședinței

Ion Talpa

Judecători

Svetlana Șleahțișki

Oleg Moraru

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul

nr. 1a-504/15

Judecătoria Ungheni

Judecător: V. Lupu

DECIZIE

/Dispozitiv/

26 august 2015

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

În componența:

Președintele ședinței de judecată

Ion Talpa

Judecători

Svetlana Șleahțișki, Oleg Moraru

Grefier

Iana Maximciuc

Cu participarea:

Procurorului

Liliana Pasat

Avocatului

Tamara Casian

judecând în ședință publică în ordine de apel, apelul **avocatului Tamara Casian în interesele inculpatului xxxxNUMExxxx** declarat împotriva sentinței Judecătoria Ungheni din 25 octombrie 2013, prin care:

xxxxNUMExxxx, născut la 18 aprilie 19xx, originar din s.Hlinaia, r-nul Briceni, domiciliat în or.Ungheni, str.Gh.Ureche xx, ap.x, studii superioare, divorțat, supus militar, căsătorit, revizor ÎM'A C" fără antecedente penale moldovene, cetățean al R. Moldova,

- a fost recunoscut vinovat și condamnat conform art. 328 al.3 lit.d) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 /șase/ ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 /trei/ ani.

Procesul penal pe epizoadele incriminate de învinuire ce vizează încălcările comise de inculpat conform învinuirii la 02.03.1993, 13.09.1995, 01.10.1995, anii 1995-2000, din motivul că a expirat termenul de prescripție prevăzut de art. 60 CP.

Acțiunea civilă a fost admisă în principiu, lăsînd soluționarea ei într-o procedură separată.

Prin sentință instanța s-a expus asupra corpurilor delictive.

În temeiul art. art. 415 alin.(1) pct.2); 417-418 CPP al RM, Colegiul penal,

D E C I D E:

Admite apelul **avocatului Casian Tamara în interesele inculpatului xxxNUMExxxx** declarat împotriva sentinței Judecătorei Ungheni din 25 octombrie 2013.

Casează parțial sentința Judecătorei Ungheni din 25 octombrie 2013, rejudecă cauza cu pronunțarea unei noi hotărîri în latura penală, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

xxxxNUMExxxx se declară vinovat în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 al.1 Cod penal al RM.

În conformitate cu art. 332 al.1 Cod procedură penală al RM, procesul penal în privința lui **xxxxNUMExxxx** pe art.328 al.1 Cod penal al RM încetează în legătură cu expirarea termenului prescripției de tragere la răspundere penală, prevăzut de art. 60 al.1 lit.b) Cod penal.

Dispozițiile sentinței în privința acțiunii civile și corpurilor delictive se mențin fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la adoptare.

Dispozitivul pronunțat în ședință publică la data de 26.08.2015.

Decizia motivată urmează a fi pronunțată în ședință publică la data de 23.09.2015, ora 12.00.

Președintele ședinței

Ion Talpa

Judecători

Svetlana Șleahțișki

Oleg Moraru

